

INTERPELLATION 8/2012 rd

Tryggade social- och hälsovårdstjänster

Till riksdagen

Det allra viktigaste är att få vara frisk och må bra. Att få komma till läkare och få vård när man behöver det ger en känsla av säkerhet.

Regeringen Katainen och Urpilainen har nu i drygt ett år haft ansvar för vår känsla av säkerhet.

Redan nästa vecka börjar finländarna rösta i kommunalvalet. Klarar regeringen av att garantera hälso- och sjukvården? Allmänheten har rätt att få veta det. Vi väntar fortfarande på ert förslag.

Ni tvingar nu människor att rösta utifrån vad de föreställer sig. Reformer, ansvar, en stark primärkommun — bara retorik! Tomma ord ger ingen vård. Medan ni tvistar köar människor till läkare. Var dröjer ert förslag om hur hälso- och sjukvården ska ordnas?

Regeringen får ingenting gjort, och då försätts kommunerna — som ska se till att vården fungerar — i en belägenhet som är smärtsam för gemene man och dyr för kommunerna. Arbetet med att utveckla servicen har stannat upp i många kommuner och landskap. Kommunerna väntar på att regeringen ska lägga fram sina förslag. Regeringspartiernas divergerande åsikter försvårar läget. För att dölja sin oförmåga tillsätter regeringen arbetsgrupper och utredningar.

Statsminister Katainen inledde regeringsperioden med att meddela att ändring av kommunindelningen är valperiodens största strukturreform och ett sparprojekt i miljardklassen. Sedan dess har talet om besparingar avtagit. Social- och hälsovården är det viktigaste för människorna, men kommunminister Virkkunen har gjort den servi-

cen till en underordnad del av sin kartritningsövning.

Regeringen gav sken av att höra kommunerna i våras. Kommunerna tvingades då yttra sig bara om kartorna utifrån ledande frågor och bristfällig information. Ingen frågade kommunerna hur de vill ordna sin social- och hälsovård. Däremot fick de främst svara på frågan om vilket år de ville bli del av en storkommun. Dessutom var remisstiden fullständigt otillräcklig. Detta är att ringakta demokratin och de kommunala beslutsfattarna.

Kommunerna gjorde tummen ned för kommunkartan. I stället för gränser ville kommunerna tala om hur servicen skulle ordnas. Också justiti kanslern kritiserade regeringen, som i det närmaste tvingad lovade samråda med kommunerna en gång till. Var dröjer ett förslag om social- och hälsovården som kommunerna kan ta ställning till?

I meddelandet i juni upprepade regeringen bara sin storkommunsidéologi, samtidigt som den meddelade att sjukvårdsdistrikten ska läggas ned. Dessa distrikt driver centralsjukhus och syster sätter flera tio tusen människor. Ni sade ingenting om vad vi ska ha i stället.

Den sågade kommunkartan fick nya kläder: nu talar regeringen om kriterier för en stark primärkommun. Ett krav på minst 20 000 invånare och arbetspendlingskriteriet leder till samma slutresultat, dvs. 70 storkommuner. Kriterierna för en stark kommun byggde inte på utredningar, och minst av allt garanterar de läkartid och god vård.

Våra vårdproffs runt om i landet skakade klen-
troget på huvudet. Folk var förskräckta: hur ska
det gå för närservicen och min hemkommun?

Centern har från första början sagt att hälso-
och sjukvården ska skötas i samarbete. Regering-
en har velat förbjuda samarbete och först de se-
naste veckorna har den erkänt att inte heller stor-
kommunerna klarar sig ensamma. Det krävs sam-
arbete.

Centern har ett tydligt förslag om hur hälso-
och sjukvården kan tryggas. Vi har föreslagit en
modell med hemkommun och landskap. De män-
niskonära hemkommunerna kan ordna den servi-
ce som hänger samman med boendetrivsel och
det dagliga livet. Hälso- och sjukvården kan se-
dan ordnas i samarbete på landskapsnivå. Hälso-
vårdscentralerna kommer självfallet att finnas
kvar i hemkommunerna, men när gränsen mellan
primärvård och specialiserad sjukvård försvin-
ner kommer människor inte längre att kastas hit
och dit.

Det är i synnerhet den offentliga sektorn som
ställvis lider av stor läkarbrist. Det råder också
brist på sjukskötare och annan vårdpersonal. Det-
ta gäller städer och kommuner i alla storleksklas-
ser. Det allra viktigaste för tillgång och place-
ring av arbetskraft är att de anställda får upp-
backning och den offentliga sektorn blir mer att-
raktiv. Det räcker knappast med större kommu-
ner för att göra kommunerna mer lockande som
arbetsplatser. Hur tänker regeringen se till att det
finns tillräckligt med yrkesfolk inom vårdsektorn
i framtiden?

Jyrki Katainens regering vägrar lyssna på ex-
perter. Storkommunsprojektet är ingen lösning
när det gäller tillgång till hälso- och sjukvård,
och det sparar heller inga pengar. Servicen för-
sämras och folk skyffla hit och dit. Det finns risk
för att servicen försvinner ännu längre bort.

Det står nu klart att statsministern sitter vid
Senatstorget och ritar upp landets nya kommun-
gränser med passare. Blir köerna kortare i cen-
tralorterna om er passare klipper av självstyret
för kranskommuner som ordnar bra service?
Tvärtom, servicen blir sämre både i centralorter-
na och på den kringliggande landsbygden när ni
slår ihop och förlänger vårdköerna.

På grundval av det ovanstående och med hänvis-
ning till 43 § i Finlands grundlag framställer vi
följande interpellation till den behöriga minis-
tern:

*Är regeringen kapabel att före kommu-
nalvalet lägga fram ett förslag om hur
social- och hälsovården ska ordnas,*

*hur tänker regeringen trygga den vikti-
ga basservicen inom social- och hälso-
vården,*

*hur tänker regeringen se till att det finns
tillräckligt med vårdpersonal inom den
offentliga hälso- och sjukvården och*

är regeringen funktionsduglig?

Helsingfors den 12 oktober 2012

Kimmo Tiilikainen /cent
Mikko Alatalo /cent
Sirkka-Liisa Anttila /cent
Lasse Hautala /cent
Antti Kaikkonen /cent
Timo Kalli /cent
Anne Kalmari /cent
Elsi Katainen /cent
Inkeri Kerola /cent
Mari Kiviniemi /cent

Esko Kiviranta /cent
Katri Komi /cent
Timo V. Korhonen /cent
Seppo Kääriäinen /cent
Paula Lehtomäki /cent
Jari Leppä /cent
Mika Lintilä /cent
Markus Lohi /cent
Eeva-Maria Maijala /cent
Aila Paloniemi /cent

Mauri Pekkarinen /cent
Arto Pirttilahti /cent
Tuomo Puumala /cent
Antti Rantakangas /cent
Juha Rehula /cent
Eero Reijonen /cent
Markku Rossi /cent
Simo Rundgren /cent

Annika Saarikko /cent
Mikko Savola /cent
Juha Sipilä /cent
Ari Torniainen /cent
Tapani Tölli /cent
Mirja Vehkaperä /cent
Anu Vehviläinen /cent